

hlížení k oněm okolnostem zakládá neúplnost výroku soudcovského podle čís. 5 Šu 281 tr.ř. Odůvodněné zmáteční stížnosti bylo proto vyhověti, rozsudek jako zmátečný zrušiti a věc vrátiti soudu prvé stolice k opětnému projednání a rozhodnutí.

Čís. 2837.

Jízda automobilem neděje se vždy za zvláště nebezpečných okolností; jest na soudu, by pečlivě zhodnotil celkovou situaci, dané poměry a zvláštní okolnosti úrazu, a by podle toho v každém případě zvláště zkoumal, zda nebezpečí dostoupilo stupně v §§ 337, 85 c) tr. zák. předpokládaného.

(Rozh. ze dne 28. června 1927, Zm II 261/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmáteční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Olomouci ze dne 31. března 1927, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem proti bezpečnosti života podle §§ 335, 337 tr. zák., zrušil napadený rozsudek jako zmátečný a věc vrátil krajskému soudu v Olomouci, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Zmateční stížnost uplatňuje mimo jiné zmatek podle Šu 281 čís. 9 a) a 10 tr. ř. — správně podle čís. 10 Šu 281 tr. ř. — z toho důvodu, že nejde o čin spáchaný za okolností zvláště nebezpečných (§ 85 písm. c) tr. zák.). Stížnost tím po pravdě vytýká, že v rozsudku chybí zjištění oné zákonné známky skutkové podstaty přečinu podle § 337 tr. zák. a dlužno jí po této stránce přisvědčiti. Jízda automobilem neděje se vždy za zvláště nebezpečných okolností, a jest proto na soudě, by pečlivě zhodnotil celkovou situaci, dané poměry a zvláštní okolnosti při úrazu se sběhší, a by podle toho v každém případě zvláště zkoumal a v rozsudku výslovně zjistil, zda dostoupilo nebezpečí stupně v §§ 337, 85 c) tr. zák. předpokládaného. Takové zjištění není však v důvodech napadeného rozsudku obsaženo a pouhé citování slov zákona ve výroku rozsudkovém nestačí k tomuto zjištění. V důvodech rozsudku se sice praví, že obžalovaný jel rychlostí 20 km za hodinu v uzavřené obci, v níž na silnici bylo větší shromáždění lidí (na jiných místech důvodů se mluví o »hloučku dětí a několika dospělých lidech«), a že jel po nesprávné straně cesty, avšak všechny tyto okolnosti mohly by po případě opodstatňovati také jen rychlou a neopatrnou jízdu, a z rozsudku nelze seznati, zdali v nich nalézací soud spatřoval zároveň okolnosti zvláště nebezpečné po rozumu § 85 písm. c) tr. zák., čin obžalovanému za vinu kladený byl by však přečinem podle Šu 337 tr. zák. pouze tehdy, kdyby i tato zákonná známka jeho skutkové podstaty byla určitě zjištěna, a ježto se tak nestalo, jest zmatek podle čís. 10 Šu 281 tr. ř. opodstatněn. Ježto se nelze vyhnouti nařízení nového hlavního přelíčení

a rozsudek již z tohoto důvodu musil býti zrušen, nebylo třeba zabývat se ostatními vývody stížnosti. Za souhlasu generální prokuratury bylo proto zmateční stížnosti obžalovaného vyhověno podle Šu 5 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. na rok 1878 ihned při neveřejné poradě a uznáno právem, jak se stalo.

Čís. 2838.

Místní příslušnost k trestnímu stíhání téhož pachatele pro několik krádeží, spáchaných v obvodech různých soudů, řídí se podle ustanovení Šu 51 odst. druhý, nikoliv ustanovením Šu 56 tr. ř., takže ani vyloučením řízení ohledně některého ze zlodějských útoků z řízení dosud společně vedeného nemůže dojít k účinkům Šu 58 tr. ř.

(Rozh. ze dne 28. června 1927, Nd II 92/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací rozhodl podle Šu 64 tr. ř. ve sporu o příslušnost mezi krajským soudem v Novém Jičíně a krajským soudem v Mostě ohledně provedení trestního řízení ve věci Jindřicha H-e pro krádež, že příslušným je krajský soud v Mostě.

N e b o ť:

jak blíže dovedeno v rozhodnutí ze dne 17. srpna 1920, č. j. Nd I 491/20, sb. n. s. čís. 241, řídí se místní příslušnost k trestnímu stíhání téhož pachatele pro několik krádeží, spáchaných v obvodech různých soudů, ustanovením druhého odstavce Šu 51 tr. ř. a nikoli ustanovením Šu 56 tr. ř., takže ani vyloučením řízení ohledně některého ze zlodějských útoků z řízení dotud společně vedeného nemůže dojít k účinkům Šu 58 tr. ř. Že v souzeném případě krajský soud v Mostě ohledně jiných složek zločinu krádeže, Jindřichu H-ovi za vinu dávaného, předstihl, je podle předložených spisů nepochybné. Je proto příslušným i co do krádeže na V.

Čís. 2839.

Pod slovní urážku ve smyslu Šu 312 tr. zák. dlužno zahrnouti i posuňky, určené k tomu, by nahradily mluvené nebo psané slovo.

(Rozh. ze dne 30. června 1927, Zm II 156/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem krajského soudu v Olomouci jako soudu odvolacího ve věcech přestupkových ze dne 14. října 1926, pokud jím byl obžalovaný podle Šu 259 čís. 3 tr. ř. sprostěn z obžaloby pro přestupek podle Šu 312 tr. zák., spáchaný tím, že dne 25. května 1925 v Č. B. urazil slovem četnického strážmistra Karla N-a u výkonu jeho služby, byl porušen zákon v ustanovení Šu 312 tr. zák.